

РЕШЕНИЕ

№ 7645

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Анета Юргакиева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10843** по описа за **2021** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 24.08.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 403/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 147-ми състав, е отменено издаденото от заместник-кмета на Столична [община] постановление № 303750/14.03.2017 г., с което на К. Г. М., на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 Наредба на Столичен общински съвет за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (отм.), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., за нарушение на чл. 18, т.1, б.“а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата.

Решението е обжалвано от Столична община с искане за неговата отмяна. Поддържа се становище за неправилност на съдебния акт поради допуснати съществени процесуални нарушения. Изложени са подробни съображения, обосноваващи твърдяната неправилност на въззивното решение. В съдебно заседание касаторът е представляван от упълномощен юрисконсулт, който поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено, а процесното наказателно постановление – потвърдено.

Ответникът – К. Г. М., чрез адв. П., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира разноски.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релеванните с жалбата касационни основания и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, установи следното:

Съставът на районния съд, след анализ на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства и гласни доказателствени средства, е установил от фактическа страна, че на 17.02.2017 г. в 10:10 часа К. Г. М. е пътувала в [населено място] в тролейбус ТБ-2, с инвент. № 11672 в посока кв. Борово, като след спирка „20 Д.“ била извършена проверка на превозните документи на пътниците от контролори при Център за градска мобилност. Установено е, че К. М. не е закупила билет за пътуването, за което ѝ бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 0303750/17.02.2017 г., въз основа на който е издадено и процесното наказателно постановление, с което на К. М. е наложена глоба в размер на 200 лв.

За да отмени наказателното постановление, решаващият състав на СРС е приел, че е налице неяснота относно правната квалификация на твърдяното нарушение, като било налице противоречие между описанието на нарушението – „пътуване без редовен превозен документ“ и дадената му правна квалификация. приел е, че нарушението се явява недоказано, с оглед обстоятелството, че разпитания по делото контролор не е възпроизвел правнорелевантните факти. Съдът е приел, че дори нарушението да се приеме за доказано, то същото представлява маловажен случай, тъй като поради влошеното здравословно състояние на наказаното лице, същата е била насочена за домашно лечение след болничен престой в лечебно заведение и е отчел възможността поради тревога относно болестта, действително К. М. да е забравила да закупи превозен документ, поради което нарушението следвало да се приеме за такова с по-ниска степен на обществена опасност. С тези съображения съдът е отменил издаденото наказателно постановление.

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол.

Настоящият съдебен състав констатира, че е изтекла абсолютната давност за административнонаказателно преследване, поради което обсъждането на възраженията на касатора по същество, както и подробното обсъждане на мотивите на СРС се явяват безпредметни.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, доколкото в ЗАНН няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал.3 от НК, уреждаща абсолютната давност, следва да намери приложение чл. 81, ал.3 във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН. Определена по този начин, абсолютната давност за реализиране на административнонаказателна отговорност е четири година и половина от датата на извършване на нарушението. Касационният съд констатира, че с оглед датата на извършване на нарушението – 17.02.2017 г., срокът на абсолютната давност за административнонаказателно преследване е изтекъл на 17.08.2021г.

С оглед изложеното касационната жалба се явява неоснователна и решението на районния съд следва да се остави в сила.

Предвид изхода на делото, следва да бъде уважено искането на ответника по касация за присъждане на разноски, за които са представени доказателства.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл. първо АПК, вр.чл.63, ал.1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.08.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 403/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 147-ми състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. Г. М. сумата от 300 лв. разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: